

ת"פ 12538/02/13 - מדינת ישראל נגד חיים ויקטור שלוש, נוכחים:

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 12538-02-13 מדינת ישראל נ' שלוש

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חיים ויקטור שלוש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי
ב"כ הנאשם עו"ד ענבל רביב

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות איומים, היזק לרכוש במזיד והתפרצות לבניין במטרה לגנוב.

תמצית עובדות כתב האישום המונה שני פרטי אישום הן כדלקמן:

במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה המתלונן הבעלים של חנות "מפגש זהו זה" ברחובות, ומתגורר בה.

הנאשם המתגורר בקומה שמעל לחנות, פקד את החנות מעת לעת ורכש מהמתלונן משקאות אלכוהוליים וסיגריות.

במהלך חודש ינואר 2013, בחנות, התעורר ויכוח בין הנאשם למתלונן שעיקרו מחירו של בקבוק בירה.

למחרת היום, שב הנאשם לחנות וביקש לרכוש בירה. משסרב המתלונן למכור לו, צעק הנאשם על המתלונן "מה אתה דפוק", הניף ידו לעבר פיו באופן שיש בו להוות כדי איום ואמר למתלונן שהוא "יאכל אותו בלי מלח".

בתאריך 30.1.2013, בשעה 22:00, נעל המתלונן את דלת הכניסה לחנות ונשכב במיטתו שבחנות.

בהמשך, דפק הנאשם על דלת החנות אך המתלונן התעלם מהדפיקות.

בשעה 23:50 לערך, התפרץ הנאשם לחנות כך שניפץ את שמשות דלת הכניסה, פסע ברחבי החנות וניגש

לעבר הקופה הרושמת. המתלונן הבחין בנאשם וקרא לעברו גנב, או אז נמלט הנאשם מהחנות כלעומת שנכנס אליה.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם בן 45, נשוי ואב ל-3 ילדים בגילאי חודשיים עד שלוש שנים, הנו מכור לסמים ומטופל, משנת 2007, בתחליף סם מסוג סבוטקס. כיום נתון הנאשם במעצר בית מלא בבית אמו ונמצא בפיקוחה. אינו עובד משנת 2011.

באשר לעבירות נשוא הדיון, הנאשם מודה בביצוען ולוקח אחריות מלאה למעשיו. ניכר כי חווה בגינן בושה ואשמה, הן ביחס למתלונן והן כלפי משפחתו שלו, אשר עקב מעשיו, סובלת מהשלכות כלכליות ונפשיות. בנוגע לנסיבות מעשיו, מסר כי בתקופת ביצוע העבירות, החל לשתות אלכוהול ובעת היותו שיכור, נהג כלפי המתלונן באופן המתואר בעובדות כתב האישום.

בהתייחסותו למעשיו, ניכר היה כי אינו מקל. מבין את טעויותיו בשיקול הדעת, אך בשל לקות בדימוי העצמי ובערך העצמי, פעל כפי המתואר, הן בנוגע לשתית אלכוהול והן בהתנהגותו כלפי המתלונן.

שירות המבחן התרשם מנאשם ורבלי, בעל דימוי עצמי וגברי נמוך, המועצם על רקע הישנות מעורבותו הפלילית לאחר שנים בהן נמנע מהתנהגות עוברת חוק. במהלך הפגישות עמו, שיתף בתחושת חוסר האונים בגין חזרתו לעולם העברייני וחרדה מפני הפגיעה במשפחתו.

בבוא שירות המבחן לגבש המלצה, לקח בחשבון את עברו הפלילי, לצד העובדה כי עד מעורבותו נשוא הדיון ומשך כ-17 שנים, נמנע ממעורבות פלילית כמו גם לקח אחריות מלאה על מעשיו, לאמפטיה כלפי המתלונן ולבושה שחווה מפניו ומפני משפחתו.

כמו כן, שירות המבחן התייחס לשיתוף הפעולה הממושך של הנאשם במרכז "צור אביב", המעיד להערכתו על יכולותיו להתמיד, אל מול הקשיים שמבטא בהתמודדותו. שירות המבחן סבור כי מעצרו הארוך וההליך המשפטי המתנהל היום, לאחר תקופה ארוכה של ניתוק מעולם הפשע, יצרו אצל הנאשם טלטלה משמעותית וזעזוע.

בחוות הדעת שהתקבלה מהמרכז נמסרה המלצה להמשך טיפול במרכזם, כאשר לאור התנהלותו הבעייתית טרם מעצרו, הצורך בעיבוד האובדן של בנו ותקופת המעצר הארוכה, יש צורך לערוך תוכנית טיפולית אינטנסיבית יותר, אשר תאפשר לנאשם לעבוד באופן מעמיק על הנסיבות שהובילו לשימוש באלכוהול ולביצוע העבירות נשוא הדיון, כמו גם, עיבוד ההשלכות ומניעת מעידות נוספות בעתיד.

לאור האמור לעיל ומבלי להתעלם מחומרת העבירות, שירות המבחן סבור כי ניתן להשתמש באירוע נשוא תיק זה כמנוף על מנת לסייע לנאשם להתבונן במעשיו באופן מעמיק יותר, לערוך שינוי בתפקודו ובשיתוף הפעולה שלו בטיפול.

לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן סמים לתקופה של שנה, במהלכה ימשיך את הטיפול במרכז

כמו כן, לאור חומרת התנהגותו ועמדת התביעה, שירות המבחן שקל ענישה של מאסר שירוצה בעבודות שירות. אולם, לאור האמור לעיל ומצבו הכלכלי, סבור שירות המבחן כי ענישה קונקרטיית חינוכית חלופית בדרך של צו של"צ בהיקף שעות נרחב של 350 שעות, הולמת מקרה זה. כל זאת, לצד הטלת מאסר מותנה והתחייבות כספית.

ב"כ המאשימה פתח את טיעוניה בכך שמדובר בנאשם אשר צבר לחובתו 11 הרשעות קודמות לרבות התפרצות למקום מגורים (ריבוי עבירות), גניבה (ריבוי עבירות), גניבת רכב, כניסה למקום מגורים בכוונה לבצע פשע או גניבה (2 עבירות), נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, הפרת הוראה חוקית (מספר עבירות), החזקת סכין שלא כדין, החזקת נשק שלא כדין ושבל"ר (מספר עבירות).

בגין הרשעות אלו, ריצה הנאשם בעבר עונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג ובריח.

ב"כ המאשימה ציין כי הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירת ההתפרצות בה הורשע הנאשם הינם: הגנה על קניינו של הפרט, הגנה על בטחונו של הפרט והגנה על פרטיותו של הפרט.

מידת פגיעת הנאשם בערכים מוגנים אלו הינה בינונית עד גבוהה. מחד, העבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם, ללא אמצעים מתוכננים ודבר לא נגנב מבית העסק. מנגד, יש ליתן את הדעת למועד ביצוע העבירה (שעת לילה), את העובדה שהנאשם הכיר את המתלונן וידע כי זה לן בחנותו, הנזק שנגרם לדלת בית העסק, והעובדה שהמתלונן הבחין בנאשם מתהלך בבית העסק לאחר שזה פנה לישון את שנת הלילה.

הערכים המוגנים בעבירת האיומים בה הורשע הנאשם הינם: הגנה על הפרט מפני איומים המופנים כלפיו בכוונה להפחידו או להקניטו, וכן הגנה על אוטונומית הפרט.

פגיעת הנאשם בערכים המוגנים תחת עבירת האיומים הינה נמוכה עד בינונית. מחד, המלל וההתנהגות המאיימים שהופנו כנגד המתלונן אינם מצויים ברף הגבוה של ביצוע עבירות מעין אלו. מנגד, יש ליתן את הדעת לשילובם יחדיו ואת המניע קל הערך שבעטיו ראה הנאשם לעצמו דרור להפנות איומים אלו כנגד המתלונן.

ב"כ המאשימה טען כי באשר לעבירת ההתפרצות, מדובר בעבירות קלות יחסית לביצוע וקשות ללכידה, וממילא רב הפיתוי לעברן, ומכך נגזר גם הצורך בענישה מרתיעה שתהפוך אותן לבלתי כדאיות.

הצורך להרתיע מפני פורצים וגנבים, שמלאכתם קלה ושסיכויי תפיסתם קלושים בדרך כלל, מתגבר לאור הנזק המצטבר, שהפריצות והגניבות גורמות לכלל הציבור, ובהתחשב במשאבים שמשקיעה המדינה כדי להתגבר על תופעה זו.

האזרח זכאי להגנה על רכושו ונפשו מכל פורץ, מסיג גבול ופורע חוק. הגיעה השעה להילחם בעבירות רכוש

מלחמת חורמה על מנת לעקור נגע זה משורשו ולהרתיע עבריינים בכוח, וזאת באמצעות ענישה מרתיעה, מכאיבה והולמת.

לגבי נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה שני פרמטרים :

הנזק אשר צפוי היה להיגרם מביצוע העבירה - הנאשם נתפס בכף ע"י המתלונן אשר הבחין בו פוסע אל קופת בית העסק.

והנזק שנגרם מביצוע העבירה - הנאשם הסב נזק לדלת בית העסק במהלך ההתפרצות לתוכו.

לגבי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות מבחן אשר סקר בהרחבה את קורות חייו של הנאשם וסוף דבר המליץ על השתתפותו מבחן למשך שנה, פיצוי למתלונן, צו של"צ בהיקף של 350 שעות לצד הטלת מאסר מותנה והתחייבות כספית.

לטעמו של ב"כ המאשימה המלצתו של שירות המבחן באשר לרכיבי הענישה אינה יכולה לעמוד.

ב"כ המאשימה ציין תוך שסמך ידו על הפסיקה, כי המנדט שניתן לשירות המבחן הינו להאיר בפני בית המשפט שיקול אחד ויחיד מבין שיקולי הענישה- שיקול השיקום. עוד נקבע, כי מעמדו של שירות המבחן הינו כגורם ממליץ כאשר על כתפי בית המשפט ועליו בלבד מוטל התפקיד ולו נתונה הסמכות לאזן בין מכלול שיקולי הענישה השונים וביניהם שיקולים שאינם באים בגדר המנדט שניתן לשירות המבחן.

ב"כ המאשימה טען כי באשר לעבירת האיומים בה הורשע הנאשם, תעתור המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שרכיביו הינם: מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בפועל, קנס ופיצוי לקורבן העבירה.

באשר לעבירות ההתפרצות למקום שאינו משמש למגורים או בית תפילה והיזק במזיד אשר בביצוען הורשע הנאשם, תעתור המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שרכיביו הינם:

מאסר הנע בין 7 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס בהיקף של אלפי שקלים ופיצוי לקורבן העבירה.

ב"כ המאשימה סבור כי במקרה דנא, קיים טעם לחרוג ממתחם העונש הולם לקולה.

כעולה מתסקיר שירות המבחן, מדובר בנאשם אשר זנח את דרך הפשע והשתלב בהליך שיקומי בו התמיד עד לאירוע נשוא כתב האישום. עוד ציין שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר הטילו מעמסה של ממש על כתפי הנאשם, ועל אף שהמאשימה אינה רואה באלו כהצדקה לביצוע העבירות בהן הורשע, הרי שיש באלו כדי "לצבוע" את הרקע לביצועה ואת הסיכון הצפוי מהישנות ביצוע עבירות פליליות והכל כאמור בתסקיר שירות מבחן. משכך ונוכח הנסיבות החריגות המתקיימות במקרה דנא, סבורה המאשימה, כי ישנה

הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא ולהימנע מהשתת רכיב ענישה בדמות של מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

יחד עם זאת, המאשימה אינה סבורה, כי ישנו מקום לאמץ את המלצת שירות מבחן כלשונה.

במקרה דנא, סבורה המאשימה, כי איזון בין שיקולי הענישה הצריכים לעניין, ותוך מתן משקל לא מבוטל לשיקול השיקום ונסיבותיו של העושה, מוביל למסקנה לפיה יש מקום להשית על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, שכן יש ברכיב ענישה זה כדי לאזן בין שיקולי הגמול וההרתעה לבין שיקול השיקום.

לאור האמור לעיל לרבות עברו הפלילי של הנאשם בעבירות זהות, תוך מתן משקל לכך שמדובר בעבירות שנעברו לפני זמן רב יחסית, וכן תוך משקל משמעותי לשיקול השיקום ונסיבותיו האישיות של הנאשם, עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה בת שישה חודשים אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע שיחול על כל עבירות כנגד רכוש ואלימות לרבות איומים, קנס כספי ופיצוי כספי לקורבן העבירה.

ב"כ הנאשם ציינה בפתח דבריה כי אמנם לנאשם עבר הפלילי הכולל 11 הרשעות קודמות, אך ניתן לראות כי העבירה האחרונה של הנאשם היא משנת 98, ומאז חלפו כ-16 שנים.

ב"כ המאשימה הפנתה למתחם הענישה אשר הוצג מטעם המאשימה וציינה כי בנוגע לעבירת ההתפרצות מדובר בפגיעה בינונית, העבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם, ללא אמצעים מתוחכמים ודבר לא נגנב מבית העסק.

יודגש, כי הנאשם בצע את העבירה על רקע שימוש באלכוהול כמפורט בתסקיר שירות מבחן וכי הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו כבר במשטרה.

בנוגע לעבירת האיומים טענה ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירה שהיא ברף התחתון של ביצוע עבירת האיומים, ולא נגרם נזק ממשי למתלונן מלבד הנזק שנגרם לדלת בית העסק.

ב"כ הנאשם הדגישה כי כבר בתחנת המשטרה ביקש הנאשם לעמוד מול המתלונן ולבקש ממנו סליחה באופן אישי וכן לפצות את המתלונן על הנזק שגרם לדלת.

ב"כ המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם בעבירת האיומים הינו מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

בנוגע לעבירת ההתפרצות מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לעבודות שירות.

לגבי נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הפנתה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות מבחן שסקר בהרחבה את קורות חייו כמו גם פרט את הטרגדיה שהובילה את הנאשם להתמכרות לטיפה המרה.

בתסקיר צוין כי הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו כמו גם הבין את הפסול שבהם ואת הגורם שהוביל אותו לבצע את העבירות.

עוד צוין בהליך כי הנאשם היה מצוי בהליך טיפולי מזה זמן רב, הוא נעצר בפברואר 2013, ושהה במעצר בית מלא במשך חודשים ארוכים, כאשר רק לאחרונה הוסר מעצר הבית. במהלך התקופה בה שהה במעצר בית, היה במסגרת טיפולית וטופל במטדון, כאשר העו"ס מציינת שהנאשם שיתף פעולה מלא עם המטפלים.

בנוסף עולה מהתסקיר, כי מצבו הכלכלי של הנאשם רעוע, גם בשל הליכי המעצר וגם בשל העובדה כי הנאשם הינו המפרנס העיקרי, נשוי ואב לארבעה ילדים.

ב"כ הנאשם ציינה כי מדובר בנאשם שעשה שינוי ממשי בחייו וזאת הייתה מעידה חד פעמית לאורך השנים האחרונות כמפורט בתסקיר שירות המבחן. הנאשם בעברו היה מכור לסמים, ועבר הליך גמילה ארוך ביותר ובשל הטרגדיה שחוה, נפל לטיפה המרה אך ההליך הפלילי בעצם היווה עבורו גורם מרתיע ביותר כפי שתיאר שירות המבחן בתסקירו.

לאור האמור לעיל סבורה ב"כ המאשימה שבנסיבות העניין יש לקבל את המלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם סבורה כי יש להתחשב בנאשם כיוון שמדובר במפרנס העיקרי בבית, ובמידה ויטלו עליו עבודות שירות, הוא לא יוכל לפרנס את משפחתו.

ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם היה נתון במעצר בית מלא תקופה ארוכה, ורק לאחרונה בוטלו כל התנאים והוא החל לעבוד.

הנאשם בדבריו האחרונים מסר כי יש לו ארבעה ילדים קטנים, וכי הוא המפרנס היחיד בבית. והוסיף כי הוא מבין שעשה טעות איומה ובקש כי בית המשפט יתחשב בו.

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי בעברו אמנם אחת עשרה הרשעות קודמות, שמרביתן בעבירות כנגד הרכוש, אך מדובר בעבירות ישנות כאשר הרשעתו האחרונה היא משנת 2002 בגין עבירה שבוצעה בשנת 1996.

מעשיו של הנאשם חמורים ולו בשל הרקע להם. הנאשם נהג לרכוש מוצרים אצל המתלונן והנה פרץ ביניהם ויכוח על מה בכך - מחירו של בקבוק בירה. ובשל כך והחלטתו של המתלונן שלא למכור לנאשם בירה, מצא הנאשם, תחילה לאיים על המתלונן, הן במילים והן בהתנהגות ולאחר מכן אף מצא להטרידו בחנותו בשעת

לילה , והגיעו הדברים עד כדי כך, כי הנאשם התפרץ אל החנות לאחר שניפץ את שמשת דלת הכניסה ואף עשה דרכו בתוך החנות אל עבר הקופה הרושמת, עד אשר נעצר בשל קריאתו של המתלונן ונמלט מן החנות.

עבירה זו של התפרצות אמנם אינה מצוייה ברף הגבוה של מעשי התפרצות ועל כן מתחם הענישה לגביה הוא כפי שהציגה אותו התביעה ולא גבוה יותר כמקובל לגבי עבירות של התפרצות לדירות או לבתי עסק.

במכלול הכולל של מעשיו של הנאשם כלפי המתלונן הרי שיש לראותם בחומרה, שכן כאמור לעיל, בשל ויכוח של מה בכך, הוא מצא להטיל חיתיתו על המתלונן בדרך של איומים ובאלימות פיזית כלפי רכושו של המתלונן.

מתחמי הענישה לגבי עבירות אלה הם אכן כפי שהציגה אותם התביעה.

מעשים מסוג זה אף אינם זרים לנאשם הגם שכאמור, הרשעותיו ישנות ומזה שנים רבות לא הסתבך הנאשם בפלילים וזאת יש לזקוף לזכותו.

עוד תיזקף לזכותו של הנאשם הודאתו באשמה וכן האמור לגביו בתסקיר שירות המבחן, כפי שפורט בהרחבה לעיל.

עם זאת לא אוכל לקבל את המלצות שירות המבחן אשר כידוע שוקל את שיקוליו של הנאשם ואת אלו בלבד ואילו בית המשפט אמון על מכלול השיקולים לרבות האינטרסים הציבוריים.

ראה, בין היתר, ע.פ. 405/06 מ"י נ. חליחל, רע"פ 3058/07 פז נ. מ"י.

ועם זאת השיקולים לקולא שנמנו בתסקיר שירות המבחן, לרבות הודאתו של הנאשם באשמות יעמדו לזכותו שלולא כן היה העונש הנגזר עליו חמור בהרבה וכולל מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח כמקובל בעבירות של התפרצות ושל איומים ובוודאי באשר לשתייהן גם יחד.

אני גוזרת על הנאשם -

חמישה חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות באופן ובמתכונת שהתווה הממונה על עבודת השירות בחוות דעתו מיום 23/3/14.

שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי נגד הרכוש או עבירה כלשהי שעניינה איומים.

קנס בסך 700 ₪ שישולם בשני תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/6/14 והשני ביום 1/7/14. לא ישולם תשלום במועדו - יעמוד כל הסכום לפרעון מייד.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן הוא עד תביעה מס' 1 בכתב האישום בסכום של 1000 ₪. הסכום יקוזז בהסכמת הנאשם מהפקדה שהפקיד בתיק מ"ת 12556/02/13.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 15/6/14 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורת הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשע"ד, 28 אפריל 2014, במעמד הצדדים.